

НАШ ЈЕЗИК

Књига XLIV

Св. 3–4 (2013)

САДРЖАЈ

Чланци

Поводи

Јужнословенски филолоџ у српској филологији (СРЕТО ТАНАСИЋ)3

Граматика и правопис

Морфофонолошка структура неких именица у творби модела са суфиксом
-киња (ЖИВОЈИН СТАНОЈЧИЋ)17

Нова правописна решења – велико слово (предлог измена) (РАДА
СТИЈОВИЋ)25

Типови епизеуксичких и епаналептичких структура у савременом српском
језику (НИНА ЋЕКЛИЋ)31

О могућим утицајима енглеског језика на употребу појединих конструкција
у српском језику (на примеру конструкција *број један и најбољи*
икад) (ДАНИЈЕЛА РАДОЊИЋ)49

Студије српског језика у иностранству

Србистика на Петроградском универзитету данас (МАРИНА НИКОЛИЋ)
.....59

Прикази

Научни сасијанак славистија у Вукове дане 41/1 (НАТАША МИЛАНОВ) ..71

Научни сасијанак славистија у Вукове дане 41/3 (БОЈАНА ТОМИЋ)77

Библиографија Научни сасијанак славистија у Вукове дане 1971–2011
(НАТАША МИЛАНОВ)83

Хроника

Научни скуп <i>Српски језик и актуелна истражања језичке историје</i> (МАРИНА СПАСОЈЕВИЋ)	89
---	----

Прилог

Закључно саопштење са Научног скупа <i>Српски језик и актуелна истражања језичке историје</i>	97
---	----

УДК 378.6:811.16/.17(470)
378.147::811.163.41(470)

МАРИНА НИКОЛИЋ
(Институт за српски језик САНУ, Београд)

СРБИСТИКА НА ПЕТРОГРАДСКОМ УНИВЕРЗИТЕТУ ДАНАС*

Рад је посвећен учењу и проучавању српског језика на Катедри за словенску филологију Филолошког факултета Државног универзитета у Санкт Петербургу. Дат је краћи историјски приказ развоја слави­стике, а потом и србистике на Петроградском универзитету, од осни­вања Катедре за историју и књижевност словенских наречја (1835), преко отварања Катедре за словенску филологију (1944), чији је шеф у периоду од 1964. до 1998. године био П. А. Дмитријев, до савремене ситуације на Катедри. Посебна пажња је посвећена савременом проучавању српског језика и положају србистике након распада српскохрватског језичког стандарда, новом наставном програму који се усклађује са Болоњским споразумом, раду професора и лектора српског језика, као и сарадњи и перспективама сарадње између, с једне стране, Катедре за словенску филологију Филолошког факултета Државног универзитета у Санкт Петербургу и, с друге стране, универзитета у Србији, Црној Гори и Републици Српској.

Кључне речи: српски језик, србистика, Катедра за словенску фило­логију Петроградског државног универзитета.

* Овај рад је настао у оквиру пројекта *Опис и стандардизација савременој српској језика* (178021), који у целини финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Државни универзитет у Санкт Петербургу најстарији је универзитет у Русији. Осим дуге и плодне традиције коју има, овај факултет спада у ред највећих и најугледнијих научних и образовних центара не само у Русији, већ и у свету. Универзитет је настао на темељу Академије коју је 28. јануара 1724. године основао руски цар Петар Велики да би се у њој „учили језици, друге науке, уметност и да би се преводиле књиге“ (Полное собрание законов Российской империи 1830: 220). Свој процват Универзитет је доживео у XVIII веку највише захваљујући делатности чувеног руског научника, М. В. Ломоносова. Кроз историју, на овом универзитету студирали су и радили многи истакнути научници, писци и уметници, од којих су седморица за свој рад добила Нобелову награду. Од српских слависта вреди истаћи да је 1991. године академик Александар Младеновић, познати слависта, постао почасни доктор Петроградског универзитета.

Данас Универзитет има 24 факулета, на којима студира више од 30.000 студената и 1.500 постдипломаца и ради више од 6.000 професора. Један од факултета тог универзитета који ван сваке сумње и у Русији и у целом свету ужива велики углед је Филолошки факултет.

Филолошки факултет Државног универзитета у Санкт Петербургу, који се по оснивању називао Факултет историјских и језичких наука, основан је 1819. године. Од 1850. године преименован је у Историјско-филолошки факултет, а од 1917. године у Педагошки институт. Као филолошки факултет формиран је 1937. године, док се краће време почетком XXI века називао и Факултет филологије и уметности. У овој значајној институцији студира око 3.000 студената и предаје 2.000 професора. По броју страних језика који се на њему данас предаје, Филолошки факултет заузима једно од водећих места у свету.

Учење и проучавање словенских језика на Филолошком факултету има дугу традицију. Министарство просвете Русије је 1835. године донело одлуку да се на универзитетима у Петрограду, Москви, Харкову и Казању отворе катедре за проучавање историје и књижевности словенских говора (наречий), и с тим циљем на специјализацију су послати млади и перспективни слависти, који ће касније постати познати научници, попут П. И. Прејса, И. И. Срезњевског, О. М. Бодјанског и В. И. Григоровича.

Од 1835. до 1850. године Катедра за историју и књижевност словенских говора у Петрограду била је део Историјско-филозофског факултета. Њоме је од 1847. до 1888. године управљао И. И. Срезњевски, који је био први руски доктор наука из руско-словенске филологије. Он је од 1855. године радио као декан Историјско-фило-

зофског факултета, од када се катедра називала Катедра за историју и књижевност словенских народа. Године 1863. катедра добија назив Катедра за словенску филологију. После И. И. Срезњевског Катедром за словенску филологију шест година управљао је чувени хрватски слависта Ватрослав Јагић, а затим су на њеном челу били истакнути руски слависти: академик А. И. Собољевски, академик А. А. Шахматов, проф. М. Г. Долобко, академик Н. С. Державин, чији су научни доприноси развоју славистике широко познати у свету. Одмах након завршетка рата, 1944. године, у четири града СССР-а, Лењинграду, Москви, Кијеву и Лавову, отворене су катедре за словенску филологију и „створени су услови за планска и систематска славистичка истраживања и широко обучавање филолога слависта“ (Дмитријев 1978: 85).

Од 1948. године катедра за словенску филологију је била подељена на Катедру за словенску књижевност, на челу са академиком Н. С. Державином и на Катедру за словенску лингвистику и превод на словенске језике, на челу са проф. Е. А. Јакубинском-Лемберг. Од 1955. године, када су се катедре поново сјединиле, њоме су управљали чувени лингвисти Б. А. Ларин, а затим Ј. С. Маслов. Кроз историју Катедре уочљиво је то да су на њеном челу увек била велика имена, не само руске већ и светске лингвистике.

Чувени филолог и србиста П. А. Дмитријев био је шеф Катедре за словенску филологију у периоду од 1964. до 1998. године. Уз помоћ колега, а пре свега свог заменика, такође србисте, Г. И. Сафронова, професор Дмитријев је успео да уздигне славистичку катедру на завидан међународни научни ниво. Резултат њиховог неуморног залагања представљају многобројни уџбеници српскохрватског језика (Дмитријев П. А., Сафронов Г. И., *Србохорватскиј језик (учебно пособие для студентоџ заочникоџ)*, Л.: ЛГУ, 1959; Дмитријев П. А., Сафронов Г. И., *Новые правила правописания србохорватског језика (учебно пособие для студентоџ заочникоџ)*, Л.: ЛГУ, 1961; Арбузова И. В., Дмитријев П. А., Сокаљ Н. И., *Учебник србохорватског језика*, Л.: ЛГУ, 1966 и др.), речници (Трофимкина О. И., *Србохорватско-рускиј словарь к произведењям С. М. Любиши*, Л., 1971), монографије (Дмитријев П. А., *Очерки по синтаксису србохорватског језика*, Л., 1966; Арбузова И. В., *Ватрослав Јагич и рускаја славистическаја наука*, Л., 1971; Дмитријев П. А., Сафронов Г. И., *Из историји русско-југославјанских литературних и научних свјезей*, Л., 1975. и др.), научни зборници и радови њених сарадника, одржавање међународних славистичких конференција и научних скупова, као и високи ниво знања студената и постдипломаца словенске катедре, неформално назване „Славјанка“.

Заслугом професора П. А. Дмитријева и Г. И. Сафронова седамдесетих година XX века у 60 универзитета и 19 педагошких института СССР на одсесима за руску, белоруску и украјинску филологију било је уведено обавезно проучавање словенских језика. Уз то професори Дмитријев и Сафронов радили су и на увршћивању словенских језика у наставни програм неких школа у Санкт Петербургу (тадашњем Лењинграду), у којима се та лепа традиција негује и данас, што представља својеврсни преседан (Дракулић Пријма 2012).

Руковођење Катедром је, после смрти П. А. Дмитријева 1998. године, преузела М. Ј. Котова. Од тада се катедра још више шири и развија, па се осим традиционално постојећих одсека за српскохрватски језик и књижевност, бугарски језик и књижевност, чешки језик и књижевност, пољски језик и књижевност, појављују и нови одсеци. Данас се на Катедри за словенске језике проучавају и уче сви словенски језици. Последњих година отворени су и двојни словенско-германски одсеци, по завршетку којих студенти стичу две специјалности (један словенски и један германски језик – енглески или немачки). Постоје одсеци за чешки језик и књижевност, енглески језик; чешки језик и књижевност, немачки језик; пољски језик и књижевност, енглески језик; пољски језик и књижевност, немачки језик; бугарски језик и књижевност, енглески језик; српски језик и књижевност, енглески језик. Неки језици, као на пример украјински и словачки, за сада се проучавају само на таквим двојним одсесима и у комбинацији са енглеским и немачким језиком. Такви студијски програми, с једне стране, доприносе славистици, док, с друге стране, умањују њен значај у корист већих светских језика. Добро је што ти програми омогућавају шира компаративна словенско-германска истраживања и што студенти поред једног словенског добијају диплому и са једним светским језиком, што у неку руку олакшава њихово запослење и даљу егзистенцију. Али, увођењем још једног, подједнако вреднованог језика у наставни план и програм иде се науштрб броју часова словенског језика, који тако губи примарност у односу на несловенски (Дракулић Пријма 2012).

До 2008. године у Петрограду је постојао Одсек за српскохрватски језик и књижевност. Остајући при томе да задрже назив „српскохрватски језик“, и уз подршку руководства, предавачи катедре су се надали да ће имати могућност да наставе с истим наставним планом и програмом и надаље обучавају студенте обухватајући варијантне разлике које се тичу лексике и у мањој мери граматике између источне и западне варијанте дотадашњег српскохрватског језичког стандарда. Међутим, после дугогодишњих константних притисака из Хрватске и уз помоћ хрватске власти, која озбиљно води своју језич-

ку политику, од 2008. године отворен је самостални одсек за хрватски језик и књижевност, те тако данас на катедри постоје следећи одсеци: Српски језик и књижевност; Српски језик и књижевност, енглески језик; Хрватски језик и књижевност. До овакве ситуације можда не би ни дошло да је српска страна била мање пасивна и да је Србија, као што то чине друге земље, више штитила своје језичке интересе и улагала у своје лекторате у свету. Хрватски одсек, на коме немају и нису до сада имали лектора, функционисао је од 2008. до 2012. године захваљујући залагању проф. С. В. Зајцева, те уписа школске 2013/2014. године није било. Они нису до сада имали ни хрватско-енглески смер, мада, постоји стални притисак из Хрватске да се на катедри изучава и хрватски језик.

Данас се на Катедри за словенске језике проучавају следећи језици: белоруски, бугарски, кашупски као факултативан на мастерским студијама, македонски али само као трећи словенски језик), пољски, словачки, словеначки као други словенски језик, српски, чешки, украјински и хрватски. Руководство Филолошког факултета одредило је да се упис на одређени одсек, тј. језик врши сваке друге године, стога србисти школске 2013/2014. године имају групу од три студенткиње на трећој години на смеру Српски језик и књижевност, и групу на Српско-енглеском смеру од пет студенткиња. Школске 2013/2014. године српско-енглеска група је била једина на којој је било уписа, и то искључиво захваљујући професорима који предају српски језик, с обзиром на велики притисак управе факултета да смањи број места на буџету због велике економске кризе.

Основне академске студије, тзв. бакалавријат на петроградском Филолошком факултету траје четири године, мастерске студије две године, а постдипломске студије три године. На основним студијама студент сваке године пише и брани семинарски рад, а на четвртој години одабира тему и брани дипломски рад из лингвистике, књижевности или словенско-германске компаративистике. На крају основних студија обавезно је полагање три државна испита: српски језик, односно основни словенски језик, затим руски језик, и енглески, односно страни језик.

Свака група на Филолошком факултету уписује по пет буџетских студената с могућношћу уписа још по пет самофинансирајућих студената. Рад у малим групама омогућава не само одлично познавање свих предмета, усавршавање говорне, писане и преводилачке праксе, већ доприноси и стварању добре и присне атмосфере у групи.

Наставни план и програм се временом мења, па данас студенти српског језика и књижевности поред обавезних општих филолошких предмета, које слушају студенти свих одсека Филолошког факултета,

као што су Античка књижевност, Светска књижевност, Руска књижевност, Савремени руски језик, Историја Русије, Филозофија, Логика, Увод у лингвистику, Латински језик и др., на србистици имају часове из: Увода у специјалност (први–други семестар, О. И. Трофимкина), Фонетике (први семестар, Д. Дракулић Пријма), Увода у словенску филологију (први семестар, В. Ј. Јермола), Морфологије српског језика (први–пети семестар, О. И. Трофимкина), Историјске граматике српског језика (трећи семестар, О. И. Трофимкина), Историје српског књижевног језика (четврти семестар, О. И. Трофимкина), Старословенског језика (трећи–четврти семестар, О. В. Васиљева), Синтаксе (четврти–пети семестар, О. И. Трофимкина), Теоријске граматике српског језика (пети–шести семестар, О. И. Трофимкина), Разговорног српског језика (први–осми семестар, Д. Дракулић Пријма), Лексикологије српског језика (седми семестар, О. И. Трофимкина), Стилистике српског језика (осми семестар, Д. Дракулић Пријма), Српске књижевности (други–седми семестар, М. Ј. Бершадска), Теорије и праксе превода (пети–шести семестар, О. В. Гусјева, А. Г. Бодрова, Д. Дракулић Пријма), Домаће лектире (други–осми семестар, А. Г. Бодрова, Д. Дракулић Пријма), Методике предавања српског језика (пети семестар, Д. Дракулић Пријма), Лингвокултурологије (четврти–пети семестар, Д. Дракулић Пријма), Географије Србије (први семестар, предавач са географског факултета), Историје Србије (први семестар, предавач са историјског факултета). Поред ових стручних предмета обавезно је и проучавање двају словенских језика, условно названих други и трећи словенски језик. На српском одсеку се традиционално као други словенски језик са два двочаса недељно, у току петог–седмог семестра проучава чешки или неки други западнословенски језик. Који ће се језик проучавати као трећи словенски језик, обично зависи од могућности које има катедра и жеље студената. У програм улазе и обавезни први (први–осми семестар) и други (трећи–пети семестар) страни (тзв. западни) језик: енглески, немачки, француски, шпански, италијански (Дракулић Пријма 2012).

Поред основне наставе студенти треће и четврте године обавезни су да сваког семестра изаберу и неки од специјалних курсева, међу којима су тренутно: Улога Библије у формирању српског књижевног језика (О. И. Трофимкина), Актуелна питања српске граматике (О. И. Трофимкина), Српско-руске фолклорне везе (Д. Дракулић Пријма), Фразеологија српског језика (Д. Дракулић Пријма).

На мастерским студијама постоје три одсека: словенски језици, словенска филологија и словенско-германска компаративистика. По завршетку студент брани мастерски рад.

Озбиљан научно-истраживачки и методолошки рад заузима важно место у општем функционисању Одсека за србистику. Поред уџбеника објављених крајем прошлог века (Трофимкина О. И., *Синтаксис современного сербохорватского языка. Словосочетание и простое предложение*, СПб., 1993, Зайцева С. В., Сокаль Н. И., Вукович Б., *Сербский язык*, СПб., 1996.), појавили су се и неки нови уџбеници и речници: 2005. године изашао је из штампе први српскохрватско-руски фразеолошки речник (Трофимкина О. И., *Сербохорватско-русский фразеологический словарь*, М., 2005), а 2012. године уџбеник српског језика за почетнике (Трофимкина О. И., Дракулич-Пријма Д., *Сербский язык. Начальный курс*, СПб.: КАРО, 2011; друго издање, 2012). Године 2013. из штампе је изашао претходне године припремљени уџбеник разговорног српског језика (Дракулич-Пријма Д., *Разговорный сербский язык в диалогах*, СПб.: КАРО, 2012), а у припреми за штампу су следећи приручници: Трофимкина О. И., *Практическая грамматика сербского языка*, Дракулич-Пријма Д., *Изучаем сербский язык, читая сербские повести (лингвокультурологический аспект)*.

На србистици се успешно реализују и постдипломске студије и тренутно се за одбрану припремају три доктората, тзв. кандидатска рада, о језику Г. С. Венцловића (И. Гучкова, ментор О. И. Трофимкина), о концептима „мушкарац“ и „жена“ у српском и руском језику (Ј. Паутова, ментор О. И. Трофимкина), о малој прози Иве Андрића (П. Зеновскаја, ментор М. Ј. Бершадска).

Степен квалитета наставе српског језика у великој, можда и највећој мери зависи од лектора српског језика. У периоду после Другог светског рата Катедра је имала одличну сарадњу са Универзитетом у Београду, чији су професори обављали дужност лектора за српски језик. Успешном дугогодишњем раду лектора српског језика на словенској катедри допринело је и потписивање уговора о међууниверзитетској сарадњи са Филозофским факултетом Универзитета Црне Горе, тако да су до 2008. године лектори српског језика долазили са тог факултета. Од пре четири године дужност лектора за српски језик обавља Драгана Дракулић Пријма, стално ангажована на Филолошком факултету у Петрограду. Нажалост, лектор српског језика може се ослонити само на своје способности и могућности (пачак и финансијске), без подршке државе Србије, али ни других институција, које нису у стању да пруже помоћ ни логистички, ни организационо, ни финансијски, а с изузетно важним циљем очувања и популаризације Одсека за српски језик на Катедри за словенске језике, која је традиционално називана „српском катедром“. Једину, пре свега колегијалну помоћ Одсек добија од институција које су тради-

ционално повезане са Словенском катедром, као што су Институт за српски језик САНУ, Међународни славистички центар у Београду, Филолошки факултет и Катедра за српски језик, Народна библиотека... Лектор српског језика мора улагати велике напоре и довијати се на најразличитије начине да би се успоставила и реализовала размена студената и научних радника, да би се организовале научне конференције, да би се повећала популарност српског језика, не само на Катедри или Факултету него и изван зидова Универзитета, у културној средини града, па и у самом Петрограду. У том смислу преданост Драгане Дракулић Пријма је немерљива.

Након дугогодишњих преговора 2010. године, уз огромне напоре лектора српског језика у Петрограду Драгане Дракулић Пријма и, с друге стране, уз велику помоћ академика П. Пипера, проф. В. Ђапел Иветић, као и тадашњег ректора Београдског универзитета проф. Б. Ковачевића и његових сарадница Б. Јанде Марковић и М. Марковић, потписан је уговор о међууниверзитетској сарадњи Петроградског државног универзитета са Универзитетом у Београду. Плодови те сарадње већ се огледају у размени студената, професора и научних радника, у остваривању заједничких научних пројеката и скупова, уз настојање да ће она наредних година само јачати, као и да ће се успоставити активнија сарадња и са универзитетима у Новом Саду, Косовској Митровици, Никшићу, Бањој Луци, Српском Сарајеву.

Одржавање србистичких научних и стручних скупова такође је у тесној вези са развојем и очувањем петроградске србистике. На Филолошком факултету Петроградског државног универзитета последњих петнаест година сваког септембра одржава се једнодневна међународна научна конференција „Славистическије чтения памяти проф. П. А. Дмитријева и проф. Г. И. Сафронова“, у организацији Катедре за словенску филологију СПбГУ. Скуп се одржава сваке године, почев о 1999. године. Ове године одржавање конференције поклопило се са осамдесетпетогодишњицом рођења професора П. А. Дмитријева.

Познати србиста П. А. Дмитријев највећи научни допринос дао је у областима компаративне словенске лингвистике, синтаксе, историје словенске филологије, а посебно је значајно његово бављење руско-српским књижевним и научним везама. За свој рад много пута је награђиван, а 1994. године изабран је за члана Академије хуманистичких наука. За српску лингвистику од посебне важности је значајна научна продукција која се бави српским језиком, а у којој је проф. Дмитријев посредно (логистички и организационо) или непосредно (ауторски) учествовао: уџбеници, речници, монографије, научни

зборници и радови, као и одржавање међународних славистичких конференција и научних скупова.

Као што је већ поменуто, познати лењинградски србиста професор Дмитријевић био је дугогодишњи шеф Катедре за словенску филологију. Благодарје стручном раду и ентузијазму свог колеге, заменика и доживотног пријатеља, такође србисте, проф. Г. И. Сафронова, проф. П. А. Дмитријевић је успео да уздигне славистичку катедру на завидан међународни научни ниво, као и да допринесе високом нивоу знања њених студената.

Поред несумњиве вредности научних резултата изнетих на конференцијама посвећеним професорима Дмитријевићу и Софронову, велики значај таквих сусрета заснива се на неколико чињеница. Прво, традиција дуга петнаест година сведочи о потреби одржавања таквог скупа, што је проистекло из другог – овакви састанци србиста и осталих слависта реализују се у славу два изузетна научника и наставника – П. А. Дмитријевића и Г. И. Сафронова, који су не само своје ученике него и општу словенску славистику задужили својим прегнућем и залагањем, о чему је већ било речи. У вези с тим је и треће – везе које су ова два великана учврстила између руског и српског народа треба неговати и јачати, што се у оваквим приликама и чини. Четврто, ово су изванредне прилике да се слависти сусретну и кроз разговоре и плодотворне дискусије размене своје идеје, обавесте заинтересоване о новим научним достигнућима у земљама из којих долазе, а и другде у свету. Све то дугујемо руководству Катедре за словенску филологију Филолошког факултета СПбГУ, њеним сарадницима, а посебно лектору за српски језик др Драгани Дракулић Пријема, на изванредној организацији и успешној конференцији.

Успешнијем проучавању нашег језика, књижевности и културе студентима из Петрограда помаже и тронедељно похађање међународног славистичког семинара који сваког септембра организује Међународни славистички центар Београдског универзитета. Захваљујући квалитетној и садржајној настави, као и различитим културним ваннаставним активностима, руски студенти имају могућност не само да усавршавају своја знања из српског језика и књижевности већ и да ближе и боље упознају обичаје и традиције српског народа. Претходних година неколико студенткиња српског језика из Петрограда добиле су стипендије за учешће у раду преводилачке радионице у Тршићу (руководилац Д. Грбић) и летње школе српског језика у Ваљевоу (руководилац П. Обућина). Сведоци смо да су свака посета нашој земљи и боравак на неком од семинара од велике помоћи студентима, а и професорима у даљем раду.

Катедра за словенску филологију петроградског државног универзитета с правом се може похвалити и активним радом Студентског научног друштва. Студенти српског језика често учествују на научним међународним конференцијама и конкурсима. Већ две године заредом студенти српског језика из Санкт Петербурга освајају прва места на московском поетском конкурсима „Србија у мом срцу“. Заједно са лекторима студенти словенске катедре сваке године припремају културни програм за обележавање великих празника, Божића и Дана словенске писмености. Студенти са србистике уз помоћ српских студената из петроградске Духовне академије већ годинама узимају активно учешће у том друштву, што потврђује и читав низ манифестација које су заједно са својим професорима организовали и провели.

Атмосфера која влада на српском одсеку омогућава професорима да понекад организују на катедри сусрете са значајним гостима из света (српске) културе, науке и уметности. Тако су факултет посетили јерменски песник и преводилац Б. Симоњан, публициста Р. Гојковић, фотограф М. Бранковић, чија је изложба „Словенска култура на Светој Гори“ отворила међународну филолошку конференцију. У децембру 2013. године у оквиру Дана културе у Санкт Петербургу организована је и посета светски познатог српског писца Горана Петровића. Поред научних, и других планова на србистици има много, а међу њима су и отварање српског сајта и кабинета српског језика и културе. С обзиром на економску кризу у свету и општим трендом гашења славистичких центара и катедара, надамо се да ће се ови, као и многи други планови остварити, и да ће српски одсек на словенској катедри у Санкт Петербургу наставити вишеструки плодотворан рад. Добра воља сарадника на катедри је евидентна, но то нажалост није довољно. У доба глобалне политике важно је наћи и утврдити национални интерес, који је увек, какав он год на крају био, у тесној вези са развојем језика и културе, а српски лекторат у Санкт Петербургу прави је показатељ пута каквим треба ићи.

ЛИТЕРАТУРА

Дмитријев 1978: П. А. Дмитриев, Вклад ученых Ленинградского университета в развитие славянской филологии, *Вестник Ленинградского университета* № 8, 85–90.

- Дмитријев–Сафронов 1985: П. А. Дмитриев, Г. И. Сафронов, К 150-летию кафедры славянской филологии ЛГУ, *Вестник Ленинградского университета* серия 2, вып. 2, № 23, 52–58.
- Дракулић Пријма 2012: Д. Дракулић Пријма, Србистика на Државном универзитету у Санкт-Петербургу, у: *Српско језичко наслеђе на њосјору данашње Црне Горе и српски језик данас*, Никшић, 373–381.
- История Ленинградского университета. 1919–1969. Очерки*, Отв. ред. проф. В. В. Мавродин, Л., 1969.
- Полное собрание законов Российской империи, с 1649 года*. Из именного, объявленного из Сената указа, от 28 января 1724, № 4443, Том VII, 1723–1727. СПб., 1830, 220.
- Филологический факультет Санкт-Петербургского государственного университета. Материалы к истории факультета*, 2-е издание, исправленное и дополненное, составитель доц. И. С. Лутовинова, СПбГУ, 2000.

Марина Николич

СРБИСТИКА В САНКТ-ПЕТЕРБУРГСКОМ УНИВЕРСИТЕТЕ СЕГОДНЯ

Резюме

Работа посвящена вопросу изучения сербского языка на кафедре славянской филологии Филологического факультета Санкт-Петербургского Государственного университета. Статья содержит краткий исторический очерк развития славистики и сербистики в Санкт-Петербургском университете. Также внимание уделяется современному изучению сербского языка и состоянию сербистики в Санкт-Петербурге после распада сербохорватского языкового стандарта, новой программе преподавания, работе лекторов по сербскому языку, как и сотрудничеству и перспективам сотрудничества кафедры Славянской филологии СПбГУ с университетами Сербии, Черногории и Республики Сербской.